

Műút

„ Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Angyalosi Gergely (1953, Budapest) irodalomtörténész, egyetemi tanszékvezető · Antal Balázs (1977, Nyírszólós) író, kritikus · Ayhan Gökhan (1986, Budapest) író, költő · Áfra János (1987, Hajdúböszörmény) művészeti író · Bárány Tibor (1979, Budapest) kritikus, filozófus · Báthori Csaba (1956, Budapest) költő, műfordító · Bergan, Roland brit filmtörténész · Bíró Tibor (1959, Miskolc) igazgató, CineMis kht, fesztiváligazgató, CineFest · Bodor Béla (1954, Budapest) költő, irodalomkritikus · Darabos Enikő (1975, Sopron) kritikus, író · Darvasi László (1962) költő, író, publicista · Dunai Tamás (1981, Szeged) PhD-hallgató, oktató, PTE · Erdős Attila (Miskolc) költő · Gerőcs Péter (1985, Budapest) író, szerkesztő, kritikus · Gilbert Edit (1963, Pécs) egyetemi docens, irodalomtörténész, műfordító · Gore, Matin Lee (1961) angol zeneszerző, szövegíró, előadóművész · Györffy Miklós (1942, Szentendre) egyetemi tanár · Gyukics Gábor (1958, Budapest–Bécs–Brooklyn) költő, műfordító · Holka László (1953, Budapest) műfordító · Karácsonyi László Attila (1976, Budapest) képzőművész · Kántor Zsolt (1958, Békéscsaba) költő, író · Klopfer Ágnes (1966, Miskolc) középiskolai tanár · Kokesch Ádám (1973, Budapest) képzőművész · Kondor Vilmos (1954, Dunántúl) gimnáziumi tanár, író · Krusovszky Dénes (1983, Budapest) költő, kritikus, műfordító · Kutasy Mercédesz (1978, Budapest) PhD, műfordító · Libor Anita (1981, Budapest) filmtörténész, szerkesztő · Lukácsi Margit (1965, Jászberény) PhD, műfordító · Macdonald, Kevin (1967, Glasgow, Skócia) író, filmrendező · Manson, Marilyn (1969) amerikai dalszerző, előadóművész · Mándoki György (1976, Miskolc) költő · Márkus Krisztina (1976, New York) bölcsész · Nagy Csilla (1981, Miskolc–Balassagyarmat) irodalomtörténész, kritikus, szerkesztő · Nagy Szilvia (1979, Kistokaj) kurátor · Nyírfalvi Károly (1960, Budapest) költő, író · Paksy Tünde (1973, Miskolc) egyetemi tanársegéd, irodalomtörténész · Pollágh Péter (1979, Budapest) költő, író, szerkesztő · Sopotnik Zoltán (1974, Tatabánya) költő · Szász György (1971, Budapest) szobrászművész · Szénási Miklós (1967, Debrecen) költő, író · Szorokin, Vlagyimir (1955, Moszkva) orosz író · Szurcsik, János (1956, Kleinwiesendorf) képzőművész · Tallér Edina (Budapest) író · Tandori Dezső (1938, Budapest) költő, stb. · Tarr Hajnalka (1977, Budapest) képzőművész · Váradi Nagy Pál (1985, Nagyvárad) író · Vári György (1978, Budapest) irodalomtörténész, kritikus · Waits, Tom (1949) amerikai zeneszerző, szövegíró, előadóművész · Zimányi Katalin (1947, Miskolc) könyvtáros, angol nyelvtanár

E számunkat a 2009-es Miskolci Művésztelep **Objektumok** című kiállítása résztvevőinek műveivel (illetve azok részleteivel) illusztráljuk. Műveik az alábbi oldalakon láthatók: **Karácsonyi László Attila** – 5, 6, 8, 19, 26, 32, borító 3; **Tarr Hajnalka** – borító 2, 17, 24, 37, 83; **Kokesch Ádám** – 20; **Szász György** – 30, 31; **Szurcsik János** – 11, 12, 39. A művésztelep és a kiállítás kurátora: **Szabics Ágnes**.

A 42. oldalon **Szalay Lajos Jákob és Izsák** című alkotása a Miskolci Galéria gyűjteményéből

A borítón: *Kereszten alvó gyermek Jézus* – ismeretlen 19. századi festő alkotása

Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** zemlenyi@muut.hu · Irodalom, online: **k.kabai lóránt** kkl@muut.hu · Képzőművészet: **Kishonthy Zsolt** kishonthy@muut.hu · Kritika, esszé: **Jenei László** jenei@muut.hu · Képszerkesztés, design: **Tellinger András** · Szerkesztőség: 3525 Miskolc, Hunyadi u. 12. (Petró Ház) e-mail: muut@muut.hu www.muut.hu http://muut.blog.hu · A Műút irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat megjelenik a Szépmesterségek Alapítvány és a Miskolci Galéria Városi Művészeti Múzeum kiadásában Miskolcon · Felelős kiadó: **Dobrik István** · Lapigazgató: **Borkúti László** · Szerkesztőségi titkár: **Barázda Eszter** barazda@muut.hu · Layout és logo: **Szurcsik János** mail@janos.at www.janos.at · Korrektor: **k.kabai lóránt** · Nyomda és kötetészet: **Szocioprodukt Kft., Miskolc** · Felelős vezető: **Osváth Zoltán** · ISSN 1789-1965

Mándoki György

üvegtégla

az emlékező helyett az idő választ.
az eső és a szél földet mos a küszöbökre.
hiszen nem történt semmi jóvátehető.
nem bántanak, akik csak téged látnak.
a pincében felpislognak a lámpák.

hangosabb, mint te, ezért mintha közeledne.
ami felettünk rohan, valami szagatja azt is.
dér vagy homok, folyton a csontokra utal.
holdkeretben a kert, időről időre ide.
cseréljünk, vagy állítsuk meg, pucér esőbe.

tavas. harmat, hinta, hordalék, ami hajlít.
nyár. vajon miért, de ki tudja, vajon miért.
ősz. az olvadt viasz átcsapni látszik a lángon.
tél. sápad a parázs, kireped, ahogy hajítja.
a pillanat ringatózik, mint vodkában a jég.

ami körül keringünk, az istennek sem mutatkozik.
mélységes szomorúságunk még nem védelmez.
a pörkös levelű diófa cakkosabb árnyékot emel.
mint minden rom, egy fénylő homlokú, unatkozó
mesterlövész otthona. távol templomtorony.

ami felégeti mindezt, nem az emlékezet.
fel a csillogó hegyre, csöndben, érkezel.
tenyered diólevél, keserű, hintát legyez.
álmokat javasol, lejjebb, vicsorgó árok.
eressz gyökeret, csak a gyerekek öregszenek.

összeesküvés

papp dénesnek

valahogy úgy lesz majd
hogyan sétára indul

talán az első igazán meleg
tavaszi délután

a megállót áttemelték
rágyújt jobbra fordul

és lassít majd egy autó
és kihajol belőle valaki

valaki akit ismer
akiben talán még meg is bízok

és felajánlja
hogyan elviszi egy darabon

mentés

— akkor azt mondja meg, ki maga?
— ezt hogy érti?

futó felhőkön a hold, terjeszti szárnyát az angyal.
susog és pattog a korláton, az ajtóüvegnek ütközik.
szeme erdőkbe nyílik, szája emléktelenül puha.
a kút mélyéről fényben is látni a csillagokat.
a csillagok mélyéről fényben is látszik a kút.

ezüst hajcsat, lángmintás közepén madárka.
nyitott csőre a zizegő éjszaka szájai közt.
vihar vonul, vagy árnyékolja az öröm. fehérre
szárad, vagy szárazra fehéredik. kicsiklandoz
egy követ, betonba mártja hűvös ujjait az angyal.

esett és elállt. víz, fény. nincs tavasz, egyetlen
lusta tél emeli rémült rügyekre, és borítja
lassan ostorát, robbanó hegyén az augusztusi nap.
a hegyek mögül ugató láthatár szavára hideg esők
nem ugranak. lebontva a karám, csomókban tollak.

a naplemente fültanúja, a késhegyre menő
mosollyal folytatott vodka. gyógyult íveket
ragyogtat fel, sebet mosolyog össze, mint
a peroxid. idők tépik az angyalt. kéreg, ahogy
a szögesdrótra simul, túrjuk a tekintetet.

félálomban nyújtzkodó, támaszkodó, terpesztett
tappancs. a nagylábujjam köré pattanó karmok
hegye a levegőben. csillagok az égen.
a vihar elkerüli a várost. kuncog az angyal.
egy megrendezett háborúnak is vannak áldozatai.

hófúvás

*felszáradnak a könnyek
leperreg a sár*

talán visszakaphatsz valamit.
papíron.

látlak, mint a kamera
tavak partján, mindig télen,
valamit mondasz, vidáman,
lefelé intesz.

ilyennek szeretted volna
látni magad, nyugodt mosollyal
a képkivágatból kifelé
cigarettaival simítva.

utolsó ugatások a völgyből,
füstre fésüli magát a felhő
a hegyeken, dübörögnek a szomszédok,
miből készül az éjszaka.

a megérdemelt telek egy vályogház
szőnyegén, mintha a sütőbe
hajtanád a fejed, égett magokat
válogatva, selymesebb hajjal találunk.

az ég lila, mint micsoda, mint
érkezéshez szétcsapott szárnyak
szegélye, sístereg a homályos,
nedves, távoli akácokon.

diófa, cseresznye és meggyfák,
odébb a kukoricás, csillagokat
nyakalva vizelsz, másik nyár,
jön a tél, tanítsátok meg rá.

szerinted nem ragyog papíron,
sem tágranyított szemed.
szeretteid húsa csak élőkkel
vegyülve fájdalom.

